इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतमावदीपेषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ७ ॥ ममेति ॥ १ । २६॥१७॥१८॥भर ।। भायांवधदोषात्त्वयमपितादृशमेवमर्गंप्रापेत्याशयः॥ १९॥

॥ धर्मज्ञस्यकथंतातवर्तमानस्यसत्यथे॥ मृत्युरेवंविधोयुक्तःसर्वभूतेष्वनागसः॥ २॥ किनुतैनेकतंपापंयैभवांस्तपसिस्थितः॥ अयु निःसित्रियांत्रभुः॥समंतपंचकेपंचचकाररुधिरहदान्॥९॥ सतेषुतपंयामास्यभून्धगुकुलोहहः॥सासाहदश्चचांकसचरामं (गिपते॥ १२॥ तांकस्परस्यानुमतेबाह्मणाःखंडशक्तदा॥ व्यभजंस्तेतदाराजव्यस्याताःखांडवायनाः॥ १३ ॥ सप्रदायमहीतस्मे (तिःशितेः॥२॥किनुतेतत्रवक्यंतिसचिषेषुसु ढत्सुच॥अयुष्यमानंथर्मज्ञमेकंहत्वाऽनप्त्रपाः ॥४॥लालप्येवंसकरुणबहुनानावि णिपितुश्वकेमहातपाः॥ ५॥ ददाहपितरंचाघौरामःपरपुरंजयः ॥ प्रतिजज्ञेवधंचापिसर्वस्यभारत॥ ६॥ संकुद्रोतिबलःसंख्ये द्प्रिमुपाद्रवन्॥तेतंजघ्रमहाबीर्यमयुध्यंतंतपिष्वनं॥ २६॥ असक्द्रामरामेतिविकोशंतमनाथवत्॥ कार्तवीर्यस्यप्त्रास्तजमद यित्वाशोरैजीम्मुर्यथागतमस्दिमाः ॥ अपकातिषुवैतेषुजमद्ग्रौतथागते॥ २८॥ समित्याणिक्षागच्छदाश्रमंक्षगुनंदनः॥ सद्घ्यापि न्यवार्यत्॥ १०॥ ततोयज्ञेनमहताजामद्घ्यःप्रतापवान्॥ तपंयामासदेवेद्रचलिकभ्यःप्रद्दोमहीं ॥ १ १ ॥ वेदींचाप्यद्द्देमींकस्परायमहासने ॥ दश्च्या ममापराथातै:सुद्रैहंतस्वंतातबालिशै:॥ कातंबीर्यस्यद्रा मिबान्कातंवीयस्यसुतानेकोऽतकोपमः॥शातेषांचानुगतायेचस्तत्रियाःस्तित्रयक्षेभ॥तांश्र्यस्वानवासद्वाद्रामःप्रहरतांवरः॥८। इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्राप०लोमश्रतीर्थयात्रायांकार्तवी मन्महेंद्रशैलेंद्रवसत्यमितविक्रमः॥ १४॥ एवंवैरमभूतस्यक्षत्रियैलेंकिवासिभिः॥ घथिवीचापिविजितारामेणामिततेजसा। ततश्वत्रशारामःसमयनमहामनाः॥दश्यामासतान्विप्रान्षमराजवसानुज ॥ १६॥ ॥ %॥ रामउवाच ॥ अनहेतंतयाभूतंविललापसुदुःखितः॥ २९ ॥ डिशापिकश्ततमोऽध्यायः॥ ११६॥ मायतांकत्वानवोत्सेधांविश रुषपायमहासन् ॥ असि आश्रमस्यंविनार्गमंजम् मेम्पिषिर॥ २७॥ पीडा गिपास्यानेजमद्गिवधेष यमानोट्दःसन्हतःशा्र (फ़िमादायवीर्यवान॥ ज∣ **त्रःसम्**रुखःपृथिवींकृत्वा र्वीरस्तथास्त्युवश्गत दिवेनेसगइवेष्भिः॥ 9 न्छिप॥ प्रेतकायांणिस्वा

८॥९॥१०॥११॥ १२॥ दशव्यामायतांव्यामोहस्तचतुष्टयं चत्वारिशद्धस्तायामविस्तारां नवोसेघांषट्चिशद्धस्तोक्रायांचेत्यर्थः व्यायामेतिप्रमादपाठः ॥१२॥ लं**इ** 36 11 76 11 86 11 86 ाःखडानिखडानिकलाब्यभजन् ॥